Európai Egyesült Államok? III. – kopogtatók

2009 július 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Mint valami globális mézesmadzag, úgy létezik az Európai Unió a környez? országok el?tt. De az Unió 27 tagállamával majdnem elérte a növekedésének határait. Avagy hogyan tovább?

A Skandináv országok sokáig nem törekedtek az Unióba. A háború utáni id?szakban a svéd jóléti állam modellje sokaknak vonzónak t?nt. (Mintha Magyarország is átvette volna a svéd modellt. Legalább is, ami az adók nagyságát illeti). Skandinávia együttm?ködése sokban modellérték? lehetett az Uniónak. Ám az egység megbomlott, hiszen Finnország (Skandinávia sokáig legszegényebb országa) és Svédország uniós tag lett. Norvégia már több népszavazáson elutasította a csatlakozást. A tavalyi válság, mely hazánk mellett az izlandi gazdaságot is letaglózta, a jeges szigetet az Unió felé kergeti. Így lehet, hamarosan új taggal b?vül az Unió.

Miközben Izland szomszédja, Grönland, mely amellett, hogy bolygónk legnagyobb szigete, a kicsiny Dánia gyarmata már három évtizede külön utat jár és kilépett az Unióból. (A félszázezernyi inuit és dán lakos féltette a halászati jogokat. Mindenesetre Grönland megér még egy klímaváltozott misét majd)

De evezzünk melegebb vizekre, esetleg a mediterránum vidékére. Hiszen itt Európa és Afrika néz egymással farkasszemet. Vajon az észak-afrikai országok az Unióba igyekeznek? Marokkó, Algéria, Líbia, Tunézia, Egyiptom?

Sokak szerint Izraelnek kulturális azonossága, a sok ezer szállal Európához való köt?dése kapcsán mindenképpen Az Unióban a helye. (Beszédes, hogy pl. az Eurovíziós Dalfesztiválon, amely egy európai kulturális seregszemle, Izrael énekese is szerepel.) De Ha Izrael beférne az Unióba, akkor a sokkal közelebbi mediterrán arab országok miért nem? Talán azért, mert tökéletes demokráciák?

Marokkó például évtizedekkel ezel?tt megszállta Nyugat-Szaharát és nem is akaródzik neki kivonulni onnan. Algéria megmutatta, hogy veszélyes dolog a demokrácia, hiszen amikor talán másfél évtizede választásokat tartottak széls?séges muzulmánok nyertek. A választásokat semmisnek tekintették és elkezd?dött a terror az országban.

De a Maghreb országai talán csak távoli illúzióként élhetik meg az Uniós csatakozást. Nem úgy Törökország, mely kitartóan kopog Brüsszel ajtaján. S az Unió úgy t?nik, „törököt fogott”. Ha ajtót mutat a török kérelemnek, csak az iszlámisták malmára hajtja a vizet, s er?södik az Európa és keresztény ellenesség. S Európának nincs szüksége egy radikalizálódott iszlám országra a határainál, miközben milliószámra élnek területén törökök, f?leg Németországban.

Ám ha tárt karokkal fogadják a törököket, az Európai Parlamentben rögvest a törököké lenne a legnépesebb küldöttség. Szükségünk van-e arra, hogy ?k diktáljanak, s a jelenlegi francia-német tengely eltolódjon keletre? Vajon hiányzik-e nekünk, hogy határosak legyünk a tönkrevert Irakkal, a „félelmetes” Iránnal, a kaukázusi konfliktusokkal (apropó, a Grúzok is az Unióba igyekeznek!), nem is beszélve a Törökország által el nem ismert kurdok önállósági törekvéseivel.

Bár ebben az esetben az a „pikáns” helyzet állna el?, hogy az Unió nyugati végén a baszkok, keleti felén pedig a kurdok, két évezrede ott él? nép küzdene az önálló államiságért. Mely – valljuk be – nem annyira fontos az egységesül? Európának...

S ha a törökök mellett Ukrajna is tagja lenne az Uniónak (szeretnének), akkor a Fekete-tenger igazi uniós beltenger lehetne. Orosz hadiflottával a Krímben...

Vagy lehet, az oroszokat is be kellene engedni? Már úgy is a spájzban vannak...

Nawesh
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló